

Halakhic Process 4

What is a Rabbi? – Qualifications / Procedures

I. Biblical Qualities

1. Exodus 18:20-21 Teach them his decrees and instructions, and show them the way they are to live and how they are to behave. 21 But select 1. capable men from all the people— 2. men who fear God, 3. trustworthy men 4. who hate dishonest gain and appoint them as officials over thousands, hundreds, fifties and tens.	1. שמות יח, כ-כא (כ) וְהִזְהַרְתָּה אֹתָהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרוֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן : (כא) וְאֶתֶּה תִּחְזָה מִכָּל הָעָם 1. אֲנָשֵׁי חֵיל 2. יְרֵאֵי אֱלֹהִים 3. אֲנָשֵׁי אֱמֶת 4. שֹׂנְאֵי בָצַע וְשִׁמַּתְּ עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת :
2. Deuteronomy 1:15-17 15 So I took the 1. leading men of your tribes, 2. wise 3. and respected men, and appointed them to have authority over you—as commanders of thousands, of hundreds, of fifties and of tens and as tribal officials. 16 And I charged your judges at that time, "Hear the disputes between your people and judge fairly, whether the case is between two Israelites or between an Israelite and a foreigner residing among you. 17 Do not show partiality in judging; hear both small and great alike. Do not be afraid of anyone, for judgment belongs to God. Bring me any case too hard for you, and I will hear it."	2. דברים א, טו-יז (טו) וְאָקַח אֶת 1. רֵאשֵׁי שְׁבֵטֵיכֶם 2. אֲנָשִׁים חֲכָמִים 3. וְיֹדְעִים וְאֶתְּנוּ אוֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם : (טו) וְאֶצְוָה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שִׁמְעוּ בֵּין אַחֵיכֶם וּשְׁפִטְתֶּם צְדָק בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחֵיו וּבֵין גֵּרוֹ : (יז) לֹא תִפְרִיזוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כִּקְטָן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגֹּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לַאֱלֹהִים הוּא וְהִדְבַּר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וְשִׁמְעֵתִי :
3. Deuteronomy 17:8-11 8 If cases come before your courts that are too difficult for you to judge —whether bloodshed, lawsuits or assaults —<u>take them to the place the Lord your God will choose.</u> 9 <u>Go to the Levitical priests and to the judge who is in office at that time.</u> Inquire of them and they will give you the verdict. 10 You must act according to the decisions they give you at the place the Lord will choose. Be careful to do everything they instruct you to do. 11 Act according to whatever they teach you and the decisions they give you. Do not turn aside from what they tell you, to the right or to the left.	3. דברים יז, ח-יא (ח) כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְבַר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין גֵּנֶע לְגֵנֶע דְבַרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמַּת וְעֵלִית אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : (ט) וּבֵאת אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדִרְשֵׁת וְהִגִּידוּ לְךָ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט : (י) וְעִשִּׂיתָ עַל פִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְקֹוֹק וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת כֹּל אֲשֶׁר יֹרֹד : (יא) עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֹד וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמָאל :

II. The First "Smikhah"

4. Numbers 27:18-23 18 So the Lord said to Moses, "Take Joshua son of Nun, <u>a man in whom is spirit, and lay your hand on him.</u> 19 Have him stand before Eleazar the priest and the entire assembly and commission him in their presence. 20 Give him some of your authority so the whole Israelite community will obey him. 21 He is to stand before Eleazar the priest, who will obtain decisions for him by inquiring	4. במדבר כז, יח-כג (יח) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ וְסִמַּכְתָּ אֶת יָדְךָ עָלָיו : (יט) וְהִעַמְדַתָּ אוֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אוֹתוֹ לְעִינֵיהֶם : (כ) וְנִתְּתָה מֵהוֹדָד עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמָעוּ כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (כא) וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׂאל לוֹ בַּמִּשְׁפָּט הָאוֹרִים לִפְנֵי יְקֹוֹק עַל פִּיו יֵצְאוּ

of the Urim before the Lord. At his command he and the entire community of the Israelites will go out, and at his command they will come in." 22 Moses did as the Lord commanded him. He took Joshua and had him stand before Eleazar the priest and the whole assembly. 23 Then he laid his hands on him and commissioned him, as the Lord instructed through Moses.	וְעַל פִּי יְבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל הָעֵדָה : (כב) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה : (כג) וַיִּסְמָךְ אֶת יְדָיו עָלָיו וַיְצַוְהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹוֹק בְּיַד מֹשֶׁה :
5. Deuteronomy 34:9 <u>Now Joshua son of Nun was filled with the spirit of wisdom because Moses had laid his hands on him.</u> So the Israelites listened to him and did what the Lord had commanded Moses.	5. דברים לד, ט (ט) וַיְהִי וַיִּשָּׂע בֶן נֹון מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה בִּי סִמְךָ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק אֶת מֹשֶׁה :

III. Rabbinic Traditions

6. M. Avot 1:1 Moses received the Torah from Sinai and transmitted it to Joshua; Joshua to the elders; the elders to the prophets; and the prophets handed it down to the men of the Great Assembly.	6. משנה אבות א:א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה
7. Y. Sanhedrin 1:2 19a It was taught: Ordination requires three judges. Is not laying on of hands (SMYKH) the same as ordination (SMYKWT)? <u>There [in Babylon] they call appointment to a court "ordination."</u> Said R. Ba, "<u>At first each one would appoint his own disciples</u> [to the court]. For example, R. Yohanan b. Zakkai appointed R. Eliezer and R. Joshua; R. Joshua appointed R. Aqiba; and R. Aqiba, R. Meir and R. Simeon." He said, "Let R. Meir take his seat first." R. Simeon's face turned pale. R. Aqiba said to him, "Let it be enough for you that I and your Creator recognize your powers." They went and paid honor to "this house" [the patriarchate]. They made the rule, "A court which made an appointment without the knowledge and consent of the patriarch the act of appointment is null. "And a patriarch who made an appointment without the knowledge and consent of the court, his appointment is valid." <u>They reverted and made the rule that the court should make an appointment only with the knowledge and consent of the patriarch, and that the patriarch should make an appointment only with the knowledge and consent of the court.</u>	7. ירושלמי סנהדרין פרק א:ב יט:א תני הסמיכות בשלשה לא סמיכה היא סמיכות תמן קריי למנוייה סמיכותא אמר רבי בא בראשונה היה כל אחד ואחד ממנה את תלמידיו כגון רבן יוחנן בן זכאי מינה את רבי ליעזר ואת רבי יהושע ורבי יהושע את רבי עקיבה ורבי עקיבא את רבי מאיר ואת רבי שמעון אמר ישב רבי מאיר תחילה נתכרכמו פני רבי שמעון אמר לו רבי עקיבה דייך שאני ובוראך מכירין כוחד חזרו וחלקו כבוד לבית הזה אמרו בית דין שמינה שלא לדעת הנשיא אין מינויו מינוי ונשיא שמינה שלא לדעת בית דין מינויו מינוי חזרו והתקינו שלא יהו ב"ד ממנין אלא מדעת הנשיא ושלא יהא הנשיא ממנה אלא מדעת בית דין
8. B. Sanhedrin 5a-b Said Rav: <u>Whosoever wishes to decide monetary cases by himself and be free from liability in case of an erroneous decision, should obtain sanction from the Resh Galutha</u>, ['head of the Golah', Exilarch. Title given to the chief of the Babylonian Jews who from the time of the exile were designated by the term Golah] And so said Samuel. <u>It is clear that an authorization held from the Resh Galutha 'here' [in Babylonia] holds good 'here' — And one from the Palestinian authority 'there' [in Palestine] is valid 'there' — Likewise, the authorization received 'here' is valid 'there', because the authority in Babylon is designated 'sceptre' — but that of Palestine, 'lawgiver'</u>	8. תלמוד בבלי סנהדרין ה:א-ב אמר רב: <u>האי מאן דבעי למידן דינא, ואי טעה מיבעי למיפטרא - לישקול רשותא מבי ריש גלותא.</u> וכן אמר שמואל: לשקול רשותא מבי ריש גלותא. <u>פשיטא, מהכא להכא ומהתם להתם - (מהני), ומהכא להתם - (נמי) מהני דהכא שבט והתם מחוקק. כדתניא: +בראשית מט+ לא יסור שבט מיהודה - אלו ראשי גליות שבבבל, שרודין את ישראל בשבט.</u>

[denoting a lower rank] — as it has been taught: The sceptre shall not depart from Judah, this refers to the Exilarchs of Babylon who rule over Israel with sceptres; [Sceptre, symbol of the authority of a ruler appointed by the Government, as was the Resh Galutha, 'Lawgiver' designates the heads of Palestinian schools who have no political authority] and a lawgiver ... this refers to the descendants of Hillel [in Palestine] who teach the Torah in public. Is, however, a permission given 'there' valid 'here'? Come and hear! Rabbah b. Hana gave an erroneous judgment [in Babylonia]. He then came before R. Hiyya, who said to him: If both parties accepted you as their judge, you are not liable to make restitution; otherwise you must indemnify them. Now — Rabbah b. Hana did hold permission [but from the Palestinian authority]. Hence we infer that the Palestinian authorization does not hold good for Babylon. [Otherwise he should not have been liable to indemnification] But is it really not valid in Babylon? Did not Rabbah, son of R. Huna, when quarrelling with the members of the household of the Resh Galutha, maintain, I do not hold my authorization from you. I hold it from my father who had it from Rav, and he from R. Hiyya, who received it from Rabbi [in Palestine]? — He was only trying to put them in their place with mere words. Well, then, if such authorization is invalid in Babylon, what good was it to Rabbah, son of R. Huna? — It held good for cities that were situated on the Babylonian border [which were under the jurisdiction of Palestine].

Now, what is the content of an authorization? — When Rabbah b. Hana was about to go to Babylon, R. Hiyya said to Rabbi: 'My brother's son is going to Babylon. May he, decide in matters of ritual law?' Rabbi answered: 'He may. May he decide monetary cases?' — He may. 'May he declare firstborn animals permissible [for slaughter]?' — 'He may.' When Rav went there, R. Hiyya said to Rabbi: 'My sister's son is going to Babylon. May he decide on matters of ritual law?' — He may. 'May he decide [monetary] cases?' — 'He may.' 'May' he declare firstborn animals permissible for slaughter?' — 'He may not.'...

What was the reason that Rav was not authorized to permit the slaughter of firstborn animals? Was it that he was not learned enough? But have we not just said that he was very learned? Was it because he was not an expert in judging defects? But did not Rav himself say: I spent eighteen months with a shepherd in order to learn which was a permanent and which a passing blemish? — Rabbi withheld that authorization from Rav, as a special mark of respect to Rabbah b. Hana. Or, if you prefer, I might say that for the very reason that Rav was a special expert in judging blemishes, he might in consequence declare permissible, with a view to slaughter, [permanent] defects which to others might not be known as such. These latter might thus be led to maintain that Rav had passed cases of such a kind and so to declare permissible

ומחקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדין תורה ברבים. מהתם להכא מאי? תא שמע: דרבה בר חנה דן דינא וטעה, אתא לקמיה דרבי חייא. אמר ליה: אי קיבלוך עליהו - לא תשלם, ואי לא - זיל שלים. והא רבה בר חנה רשותא הוה נקיט! שמע מינה: מהתם להכא - לא מהני, שמע מינה. ולא מהני? והא רבה בר רב הונא כי הוה מינצי בהדי דבי ריש גלותא אמר: לאו מינייכו נקיטנא רשותא, נקיטנא רשותא מאבא מרי ואבא מרי מרב, ורב מרבי חייא, ורבי חייא מרבי! - במילתא דעלמא הוה דאוקים להו. וכי מאחר דלא מהני, רבה בר חנה רשותא דנקט למה ליי? - לעירות העומדים על הגבולין.

מאי רשותא? כי הוה נחית רבה בר חנה לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחי יורד לבבל, יורה? - יורה. ידין? - ידין. יתיר בכורות? - יתיר. כי הוה נחית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחותי יורד לבבל, יורה? - יורה. - ידין? - ידין. - יתיר בכורות? - אל יתיר...

יתיר בכורות? - אל יתיר. - מאי טעמא? - אילימא משום דלא חכים - הא קא אמרינן דחכים טובא! - אלא משום דלא בקיע במומי - והאמר רב: שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר! - אלא: לחלק לו כבוד לרבה בר חנה. ואיבעית אימא: משום הא גופיה, דרב בקיע במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.

transitory blemishes. <u>We were told above that Rabbi authorized him, Rabbah, and Rav respectively, to] decide in matters of ritual law. Since he was learned in the law, what need had he to obtain permission?</u> — Because of the following incident, for it has been taught: Once Rabbi went to a certain place and saw its inhabitants kneading the dough without the necessary precaution against levitical uncleanness. Upon inquiry, they told him that a certain scholar on a visit taught them: Water of bize'im [ponds] does not render food liable to become unclean. In reality, he referred to [eggs], but they thought he said bize'im [ponds] [That disciple must have been defective of speech, and the listener could easily fall into error owing to the similarity of pronunciation of [H] 'ponds' — (cf. Job VIII, 11) — and [H] 'eggs'.] They further erred in the application of the following Mishnah: The waters of Keramyon and Pigah, because they are ponds, are unfit for purification purposes (Num 19:7) They thought that since this water was unfit for purification, it likewise could not render food liable to become unclean. But this conclusion is unwarranted, for whereas there, that is in connection with the purification offering, running water is required, waters, from any source, can render food liable to uncleanness. There and then it was decreed that a disciple must not give decisions unless he was granted permission by his teacher.	יורה? - יורה. אי גמיר - רשותא למה לי למישקל? - משום מעשה שהיה. דתניא: פעם אחת הלך רבי למקום אחד, וראה בני אדם שמגבלין עיסותיהם בטומאה. אמר להם: מפני מה אתם מגבלין עיסותיכם בטומאה? אמרו לו: תלמיד אחד בא לכאן, והורה לנו מי בצעים אין מכשירין. - והוא - מי ביצים דרש להו. ואינהו סבור: מי בצעים קאמר. וטעו נמי בהא: מי קרמיון ומי פיגה - פסולין, מפני שהן מי (בצעים) +מסורת הש"ס: ביצים+. ואינהו סבור: מדלגבי חטאת פסילי - אכשורי נמי לא מכשרי. ולא היא, התם לענין חטאת - בעינן מים חיים, הכא - אכשורי כל דהו מכשרי. תנא: באותה שעה גזרו: תלמיד אל יורה אלא אם כן נוטל רשות מרבו.
9. B. Sanhedrin 13b-14a It is taught: The laying on [of hands], and the laying on [of hands] of the Elders is performed by three. What is meant by, 'Laying on [of hands]', and 'Laying on [of hands] of the Elders'? — R. Johanan said: [The latter] refers to the ordination of Elders. Abaye asked R. Joseph: Whence do we deduce that three are required for the ordination of Elders? Shall we say, from the verse, And he [Moses] laid his hand upon him [Joshua] If so, one should be sufficient! And should you say, Moses stood in place of seventy-one, then seventy-one should be the right number! — The difficulty remained unanswered. R. Aha the son of Rava, asked R. Ashi: Is ordination effected by the literal laying on of hands? — [No,] he answered; it is by the conferring of the degree: He is designated by the title of Rabbi and granted the authority to adjudicate cases of fines. Cannot one man alone ordain? Did not Rav Judah say in Rav's name: 'May this man indeed be remembered for blessing — his name is R. Judah b. Baba; were it not for him, the laws of fines would have been forgotten in Israel.' Forgotten? Then they could have been learned. But these laws might have been abolished; because once the wicked Government, [That of Hadrian, in the second century – as an act of religious persecution], decreed that whoever performed an ordination should be put to death, and whoever received ordination should he put to death, the city in	9. תלמוד בבלי סנהדרין יג:ב-יד:א תנא: סמיכה וסמיכת זקנים בשלשה. מאי סמיכה ומאי סמיכת זקנים? אמר רבי יוחנן: מיסמך סבי. אמר ליה אביי לרב יוסף: מיסמך סבי בשלשה מנלן? אילימא מדכתיב +במדבר כ"ז+ ויסמך את ידיו עליו - אי הכי תסגי בחד, וכי תימא משה במקום שבעים וחד קאי - אי הכי ליבעי שבעים וחד! - קשיא. אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: בידא ממש סמכין ליה? - אמר ליה: סמכין ליה בשמא, קרי ליה רבי, ויהבי ליה רשותא למידן דיני קנסות. וחד לא סמיך? והא אמר רב יהודה אמר רב: ברם, זכור אותו האיש לטוב, ורבי יהודה בן בבא שמו, שאילמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישראל. - נשתכחו? נגרוסינהו! - אלא: בטלו דיני קנסות מישראל. שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל, שכל הסומך - יהרג, וכל הנסמך - יהרג, ועיר שסומכין בה - תיחרב, ותחומין שסומכין בהן - יעקרו. מה עשה יהודה בן בבא? הלך וישב לו בין שני הרים גדולים,

which the ordination took place demolished, and the boundaries wherein it had been performed, uprooted. What did R. Judah b. Baba do? He went and sat between two great mountains, [that lay] between two large cities; between the Sabbath boundaries of the cities of Usha and Shefaram and there ordained five elders: viz., R. Meir, R. Judah, R. Simeon, R. Jose and R. Eliezer b. Shamua'. R. Awia adds also R. Nehemia in the list. As soon as their enemies discovered them he [R.J.b.B.] urged them: 'My children, flee.' They said to him, 'What will become of thee, Rabbi?' 'I lie before them like a stone which none [is concerned to] overturn,' he replied. It was said that the enemy did not stir from the spot until they had driven three hundred iron spear-heads into his body, making it like a sieve. — With R. Judah b. Baba were in fact some others, but in honor to him, they were not mentioned.

Was R. Meir indeed ordained by R. Judah b. Baba? Did not Rabbah b. Bar Hannah say in R. Johanan's name: He who asserts that R. Meir was not ordained by R. Akiba is certainly in error? — R. Akiva had indeed ordained him, but the ordination was not acceptable; while R. Judah b. Baba's later ordination, on the other hand, was accepted.

R. Joshua b. Levi said: There is no ordination outside Palestine. What is to be understood by, "There is no ordination"? Shall we assert that they have no authority at all to adjudicate cases of fines outside Palestine? But have we not learnt: The Sanhedrin has competence both within and without Palestine! — This must therefore mean that ordination cannot be conferred outside Palestine.

It is obvious, that if the ordainers are outside Palestine and those to be ordained in Palestine, [then] surely as has been said, they cannot be ordained. But what if the ordainers are in Palestine, and those to be ordained outside? — Come and hear: [It is related] of R. Johanan that he was grieved when R. Shaman b. Abba was not with them [in Palestine] to receive his ordination. [Again it is related of] R. Simeon b. Zirud and another who was with him, viz., R. Jonathan b. Akmai, or according to others [who invert the order,] R. Jonathan b. Akmai and another who was with him, viz., R. Simeon, b. Zirud, [The order is intended to show who was the principal ordainer and who was his assistant] that the one who was with them was ordained, and the other, who was not, was not ordained.

R. Johanan was very anxious to ordain R. Hanina and R. Oshaia, but his hope could not be realised, and it grieved him very much. They said to him: Master, you need not grieve, for we are descendants of the house of Eli. For R. Samuel b. Nahman, quoting R. Jonathan, said: Whence do we learn that none of the house of Eli are destined to be ordained? — From the verse, And there shall be no zaken [old man] in thy house for ever. What does the word 'zaken' mean [here]? Shall we say, literally, 'an old man',

ובין שתי עיירות גדולות, ובין שני תחומי שבת, בין אושא לשפרעם. וסמך שם חמשה זקנים, ואלו הן: רבי מאיר, ורבי יהודה, ורבי שמעון, ורבי יוסי, ורבי אלעזר בן שמוע. רב אויא מוסיף: אף רבי נחמיה. כיון שהכירו אויביהם בהן אמר להן: בניי, רוצו! אמרו לו: רבי, מה תהא עליך? - אמר להן: הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכים. אמרו: לא זזו משם עד שנעצו בו שלש מאות לונביאות של ברזל, ועשאוהו ככברה. - רבי יהודה בן בבא אחריני הווי בהדיה, והאי דלא חשיב להו - משום כבודו דרבי יהודה בן בבא.

ורבי מאיר רבי יהודה בן בבא סמכיה? והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל האומר רבי מאיר לא סמכו רבי עקיבא - אינו אלא טועה! - סמכיה רבי עקיבא ולא קיבלו, סמכיה רבי יהודה בן בבא - וקיבלו.

אמר רבי יהושע בן לוי: אין סמיכה בחוצה לארץ. - מאי אין סמיכה? אילימא דלא דייני דיני קנסות כלל בחוצה לארץ - והא תנן: סנהדרין נוהגת בין בארץ ובין בחוצה לארץ! - אלא: דלא סמכינן בחוצה לארץ.

פשיטא, סומכינן בחוצה לארץ ונסמכינן בארץ - הא אמרינן דלא. אלא סומכינן בארץ ונסמכינן בחוצה לארץ מאי? תא שמע: דרבי יוחנן הווי מצטער עליה דרב שמן בר אבא דלא הווי גבייהו דליסמכיה. רבי שמעון בן זירוד וחד דעימיה, ומנו - רבי יונתן בן עכמאי, ואמרי לה: רבי יונתן בן עכמאי וחד דעימיה, ומנו - רבי שמעון בן זירוד. חד דהווי גבייהו - סמכוהו, וחד דלא הווי גבייהו - לא סמכוהו.

רבי חנינא ורבי הושעיא הווי קא משתקיד רבי יוחנן למיסמכיהו, לא הווי מסתייעא מילתא, הווי קא מצטער טובא, אמרו ליה: לא נצטער מר, דאנן מדבית עלי קאתינן. דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן: מניין שאין נסמכינן לבית עלי - שנאמר +שמואל א' ב'+ לא יהיה זקן בביתך כל הימים, מאי זקן? אילימא זקן ממש -

but it is written [immediately after], and all the increase of thy house shall die [young] men! — It must therefore refer to ordination. R. Zira used to hide himself to avoid ordination, because R. Eleazar had said: Remain always obscure, and [so] live. But later, having heard yet another saying of R. Eleazar, viz., One does not attain greatness unless all his sins are forgiven, he himself strove [to obtain it]. When they ordained him, they sang before him, 'Neither paint nor rouge nor [hair-]dye, yet radiating charm.' [A snatch of a song sung at weddings in honour of the bride (Rashi)] When the Rabbis ordained R. Ammi and R. Assi, they sang thus of them: Only such men, only such men ordain ye for us, but ordain not for us any of the 'sarmitin' and 'sarmisin', or as some say, 'hamisin' or 'termisin'. [Interpretations of these words are varied. Jastrow says that it was a jest at Talmudic scholars using foreign words, and translates: Do not ordain for us any of those using words like 'sermis' (semis), 'sermit', (prob. distortion of 'tremis') 'hemis' and 'tremis'. Krupnik-Silberman translate, 'superficial scholars' (halbwisser). Dalman suggests, 'half-wits' and 'third-wits' (idiots and madmen).] When R. Abbahu arrived at the Emperor's Court [At Caesarea where his academy was.] from College, the ladies of the court went out to receive him and sang to him: Great man of thy people, leader of thy nation, lantern of light, thy coming be blessed with peace.	והכתיב + שמואל א' ב' + כל מרבית ביתך ימותו אנשים - אלא סמיכה. רבי זירא הוה מיטמר למיסמכיה, דאמר רבי אלעזר: לעולם הוה קבל וקיים. כיון דשמעה להא דאמר רבי אלעזר: אין אדם עולה לגדולה אלא אם כן מוחלין לו על כל עונותיו - אמצי ליה אנפשיה. כי סמכוה לרבי זירא שרו ליה הכי: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס - ויעלת חן. כי סמכוה לרבי אמי ולרבי אסי שרו להו הכי: כל מן דין כל מן דין סמוכו לנא, לא תסמכו לנא לא מסרמיטין, ולא מסרמיטין. ואמרי לה: לא מחמיטין, ולא מטורמיטין. רבי אבהו כי הוה אתי ממתבתא לבי קיסר, נפקי מטרוניתא דבי קיסר ומשריין ליה: רבה דעמיה, מדברנא דאומתיה, בוצינא דנהורא, בריך מתייד לשלם.